

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Πέμπτην, 12^{ην} /25^{ην} Μαρτίου 2010 καί ὥραν 10.30' π.μ., ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συμμετεχόντων ἐνδεδυμένων τῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερέων, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου. Ἐκεῖ καί ἀνεπέμφθη εὐχαριστία τῷ Παναγάθῳ Θεῷ διὰ τήν ἐλευθερίαν, ἣν ἐχαρίσατο τῷ γένει ἡμῶν ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας καί ἐτελέσθη δέησις ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, τῶν συντελεσάντων ἀνθρωπίνως εἰς τήν ἐλευθερίαν ταύτην.

Μετά τό τέλος τῆς Δοξολογίας ἐγένετο ἐπίσημος ἄνοδος τοῦ Μακαριωτάτου καί τῆς συνοδείας Αὐτοῦ εἰς τό Πατριαρχεῖον, ἔνθα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ θρόνου ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τοὺς ἑορταστάς ὡς ἑξῆς:

(Βλ. ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://jerusalem-patriarchate.info/2010/03/25/1113/>).

Ἦκολούθησεν ἡ προσφώνησις τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου καί ἡ ἀνάγνωσις τοῦ μηνύματος τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Καρόλου Παπούλια πρὸς τόν ἀπόδημον Ἑλληνισμόν ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Αθήνα, 25 Μαρτίου 2010».

«Ἡ ἐπέτειος τῆς 25^{ης} Μαρτίου ἔχει πάντα γιὰ τὸν ελληνισμό ἓνα ἰδιαίτερο συμβολισμό.

Σήμερα, ἡ εθνικὴ ανεξαρτησία εἶναι ἐξασφαλισμένη. Εἶναι, ὅμως, ὑπαρκτὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ὁμοψυχίας, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τοῦ συλλογικοῦ οράματος.

Ἐχομε μπροστὰ μας ἀνοιχτά εθνικὰ θέματα, οικονομικὲς καὶ κοινωνικὲς προκλήσεις, ἓνα σύνθετο καὶ ευμετάβλητο περιβάλλον ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀπουσιάζουν οἱ σταθερές τοῦ παρελθόντος.

Ἡ ἐλληνικὴ κοινωνία περνᾷ δύσκολες μέρες καὶ καλεῖται νὰ πραγματοποιήσῃ μίαν ἱστορικὴ μετάβαση. Δὲν εἶναι εὐκόλο οὔτε ἀνώδυνο. Εἶναι ὅμως ἀναγκαῖο. Εἶναι ἐπίσης δυνατό, ἀν ἀλλάξουν νοοτροπίες, ἀντιλήψεις καὶ διαχρονικὲς παθογένειες, εἰάν ἐξυγιανθεῖ ἡ λειτουργία τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους καὶ ἐνωθοῦν οἱ δημιουργικὲς δυνάμεις τῆς πατρίδας μας γιὰ νὰ εκπληρώσουν ἓνα ἱστορικὸ χρέος ἀπέναντι στὶς ἐπόμενες γενιές.

Επέτειοι ὅπως ἡ σημερινὴ ἐνισχύουν τὴν εθνικὴ αὐτοπεποίθηση με τὴν ἀνάκληση τῆς μνήμης ἐνὸς σπουδαίου παρελθόντος. Ἐχομε κάθε λόγο νὰ εἴμαστε περήφανοι γιὰ τὴν κληρονομιά μας καὶ τὴν εὐθύνη νὰ προσπαθήσουμε, ὥστε νὰ εἶναι περήφανα καὶ τὰ δικά μας παιδιὰ γι' αὐτὸ που τοὺς κληροδοτήσαμε.

Με τὶς σκέψεις αὐτὲς εὐχομαι σὲ ὅλους σας καὶ τὸν καθένα ξεχωριστά, υγεία,

ευτυχία και προκοπή».

Ἠκολούθησε ἀπαγγελία πατριωτικῶν ποιημάτων ὑπὸ τῶν ἀραβοφώνων μαθητῶν τοῦ σχολείου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Μακαριώτατος, συνοδείᾳ Ἀρχιερέων καί Ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου, μοναχῶν, μοναζουσῶν καί μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος τῶν Ἱεροσολύμων, μετέβησαν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Σχολὴν τῆς Σιών διὰ τὸν ἑορτάσμόν τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου. Ἐκεῖ οἱ μαθηταί τῆς Σχολῆς, μέ τὴν βοήθειαν τοῦ καθηγητοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Χαραλάμπους Βακάκη καί τῆς καθηγητρίας φιλολόγου κ. Αἰκατερίνης Κοκοτοῦ ἐπαρουσίασαν δῶρον ἐπιτυχέστατον ἀφιέρωμα εἰς τὴν ἐθνικὴν ἐπέτειον μέ πατριωτικά ᾠσματα, τό χρονικόν τῆς ἐποποιΐας καί θεατρικά δρώμενα.

Μετά τό τέλος τῆς ἑορτῆς ὁ Μακαριώτατος συνεχάρη τοὺς συντελεστάς τῆς ἑορτῆς καί ἐτόνισε ὅτι ἡ συγκεκριμένη παρουσίαις ἦτο λίαν καλῶς ἐπιμελημένη καί εἰσήγαγε τοὺς θεατάς εἰς τό κλῖμα καί τό νόημα τῆς ἑορτῆς τῆς 25^{ης} Μαρτίου. Εἰς τὴν σύντομον προσφώνησιν Αὐτοῦ πρὸς τό τέλος τῆς τελετῆς πρὸς τιμὴν τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 ὁ Μακαριώτατος εἶπεν:

«Ἡ 25^η Μαρτίου εἶναι ἡμέρα μνήμης ἱερᾶς καί πανηγύρεως χαρᾶς. Εἶναι ἡμέρα φυσικῆς καί πνευματικῆς παλιγεννεσίας τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καί τοῦ γένους τῆς Ρωμηοσύνης.

Ἡ διὰ θυσιῶν αἵματος καί ποικίλων ἀντιξοοτήτων ἀνάκτησις τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καί ἐλευθερίας ἀπετέλεσε σταθμὸν καθοριστικόν διὰ τὴν συμβολὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς ἑλληνορθόδοξου χριστιανικῆς παραδόσεως εἰς τὴν πνευματικὴν καί πολιτιστικὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος γενικώτερον καί τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης καί τῶν Βαλκανίων εἰδικώτερον.

Ἡ ἐξέγερσις κατὰ τῆς δουλείας τοῦ κατακτητοῦ ἦτο ἐξέγερσις κατὰ τῶν δυνάμεων τῆς καταπατήσεως τοῦ ἀναφαιρέτου δικαιώματος τῆς ἀτομικῆς καί συλλογικῆς ἢ ἐθνικῆς ἐλευθερίας καί ἀνεξαρτησίας. Αὐτό ἀκριβῶς ἀπέδειξε ἡ ἐθνεγερεία τοῦ 1821. Εἰς τό σημεῖον αὐτό δέν πρέπει νὰ παραθεωρῇται ἡ ἀναντίρρητος καὶ ἀναμφισβήτητος συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν Πατριαρχείων τῆς Ἀνατολῆς. Μεταξὺ αὐτῶν βεβαίως καί τό ἡμέτερον παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων.

Ἡ σεμνὴ τελετὴ, τὴν ὁποῖαν παρηκολουθήσαμεν μᾶς μετέφερε μέ τρόπον ἀνάγλυφον εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ σταυρικοῦ μαρτυρίου τῆς δουλείας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καί εἰς τὴν χαράν τοῦ ἱεροῦ δώρου τῆς ἐλευθερίας.

Ἐκφράζομεν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια ἡμῶν εἰς τὸν Σχολάρχην, ὁσιολογιώτατον Μοναχόν π. Φώτιον, τοὺς καθηγητάς καί τοὺς μαθητάς.

Εὐχαριστοῦμεν καί ὅλους ὅσους, μέ τὴν παρουσίαν σας τιμήσατε τὴν σεμνὴν αὐτὴν ἑορτὴν τῆς Ἐθνικῆς Παλιγεννεσίας.

Ἐτη πολλά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder